

особено генерала Столѣтова за энергията му въ боя подъ Шейново и юначеското участие на всички солдати и дружини — българи.

Нататъшното отиванье на централната армия е било обѣрнато все къмъ Одринъ, чрѣзъ Казанлъкъ, Стара-Загора и Чирпанъ. Търново-Сейменъ, Харманлие, Мустафаша и, най-подиръ, Одринъ. Напрѣдъ билъ испроводенъ кавалерійския отредъ на ген. Струкова, който първи завземалъ постепенно Търново-Сейменъ, Харманлие и пр. Въ Одринъ ген. Струковъ влѣзълъ на 8 януар. Подиръ него слѣдвалъ цѣлия отредъ на генерала Скобелева 2-й съ когото били московскитъ драгуни на ген. Струкова.

Генералъ Скобелевъ два дни занимавалъ Харманлие когато прѣзъ нощта срѣщу 7 януар., отъ къмъ Хасково се появила грамадна върволица кола. Това било остатки на армията на Сюлеймана, придружавани отъ масса бѣгаще турско население. Генералъ Скобелевъ испроводилъ срѣщу неприятеля кавалерійския отредъ на полковника Паниютина, който нападналъ турцитъ, накаралъ ги да се разбѣгатъ; взелъ единъ тѣхенъ обозъ отъ 20,000 кола, съ които се спасявало турското население. Въ врѣмето на боя, жителитъ побѣгнали, като оставили, въ обоза нѣколко хиляди дѣца. Подиръ свършването на боя, рускитъ войски като желаяли за да запазятъ тѣзи злочести и невинни сѣщества, повикали разбѣгалитъ майки. По този начинъ рускитъ войски помогнали на турскитъ жители и бѣдни челяди, които придружавали неприятелската армия и ги размѣстили по околнитъ селца.

Военнитъ дѣйствия се свършватъ съ завземаньето на Одринъ. Въ този градъ, въ половината на януарий, се съединили двѣтъ руски войски: централната и западната; на 14 ян. тукъ стигналъ и главнокомандующий Великий Князь Николай Николаевичъ съ своя штабъ. По нѣкои отреди били испроводени и по-нататкъ отъ Одринъ а именно: генералъ Струковъ взелъ на 13 януар. Люле-